

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu și Mânăscurtă Igor,

examinând, fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de inculpatul Jerebeatnicov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Jerebeatnicov Oleg xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.05.2017 – 10.05.2022;

Instanța de apel: 27.06.2022 – 01.11.2022;

Instanța de recurs: 10.03.2023 – 24.01.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 mai 2022, Jerebeatnicov Oleg a fost recunoscut vinovat în baza art.art.190 alin.(1), 326 alin.(1), 290 alin.(1) Cod penal și **eliberat de răspundere penală** în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală.

Contravaloarea sumei de bani în mărime de 100 de euro, primiți de la Belibov Roman, rezultată din activitatea infracțională, a fost trecută în folosul statului, din contul inculpatului.

S-a dispus încasarea, din contul inculpatului, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 100 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, la 24 februarie 2017, în jurul orei 15.00, inculpatul Jerebeatnicov Oleg, aflându-se în apropierea restaurantului „McDonalds”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 134/1, a pretins de la Belibov Roman suma de 600 euro (care conform cursului BNM constituie suma de 12

691,98 lei) și a primit suma de 100 euro (care conform cursului BNM constituie suma de 2 115,33 lei), susținând că are influență asupra unor persoane publice ce activează în subdiviziunile structurale ale Direcției Înmatriculare Transport și Calificarea Conducătorilor Auto.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Jerebeatnicov Oleg, la 28 februarie 2017, în jurul orei 14.30, aflându-se în fața oficiului Comisiei pentru conducătorii auto, amplasat în mun. Chișinău, str. Columna 47, a primit de la Belibov Roman suma de 250 euro (care conform cursului BNM constituie suma de 5 291,25 lei), susținând că are influență asupra unor persoane publice, pentru a-i influența în vederea facilitării susținerii examenelor pentru primirea permisului de conducere de categoria „B” de către Belibov Roman.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.326 alin.(1) Cod penal.

Tot el, la 28 februarie 2017, fiind reținut pe str. Columna 47, mun. Chișinău, în jurul orelor 14.00, pe cauza penală nr.2017970133, pornită la 27 februarie 2017, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal și escortat ulterior în localul Centrului Național Anticorupție, unde, fiindu-i efectuată percheziția corporală a reținutului, de către colaboratorii DGUP a CNA a fost depistat și ridicat un cartuș letal trasor, ce se referă la munițiile pentru arme militare-calibrul 7,62 mm., cu lovitură centrală, confecționate industrial pentru mitraliere model 1908 r. (7,62x53R), conform raportului de expertiză judiciară nr.74 din 25.05.2017, pe care Jerebeatnicov Oleg îl păstra și purta, contrar prevederilor Legii nr.130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă, în lipsa autorizației care să certifice dreptul de a deține muniții.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.290 alin.(1) Cod penal.

Tot el, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2015, acționând cu intenția de a dobândi ilegal bunurile altei persoane, conform unei scheme frauduloase, *prin înșelăciune și abuz de încredere*, aflându-se în mun. Chișinău, str. Calea Moșilor 2/1 și pe alte adrese, sub pretextul perfectării actelor de identitate (pașaportului) pe numele lui Musteață Nicolae și anularea interdicției de intrare în Federația Rusă, a primit de la Musteață Nicolae bani în sumă totală de 25 000 lei, pe care i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate Musteață Nicolae o daună materială considerabilă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea daunelor considerabile.

Prin ordonanța procurorului din 04.11.2021, s-a dispus modificarea învinuirii, inculpatului fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal.

În baza probelor administrate, prima instanța a încadrat în drept, faptele inculpatului pe art.190 alin.(1) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

Totodată, prima instanță a considerat că procesul penal în privința inculpatului pe

art.190 alin.(1), art.290 alin.(1), art.326 alin.(1) Cod penal, urmează a fi încetat în temeiul art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.art.53-60 Cod penal, instanța, prin sentința motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv, iar conform art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă a expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Fiind constatat că a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală a inculpatului, acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(1), 290 alin.(1), 326 alin.(1) Cod penal, *cu liberarea de pedeapsă*, în temeiul art. 60 alin.(1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

3. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Popa Constantin și procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Railean Aliona au declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, art.290 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, art.190 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, iar conform art.84 alin.(1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare.

În motivarea apelului declarat, au indicat că sentința este neîntemeiată în partea ce ține de eliberarea de răspundere penală a inculpatului din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Potrivit art.60 alin.(4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Conform revendicării, inculpatul în perioada 2010 - 2019 a comis mai multe infracțiuni de diferite categorii, pentru unele fiind condamnat, astfel că termenul de prescripție a fost întrerupt, potrivit art.60 Cod penal, iar ultima infracțiune, calificată în baza art.190 alin.(1) Cod penal, a comis-o la 12.03.2018.

Totodată, prin sentința Judecătorei Orhei din 25.04.2018, inculpatul a fost condamnat în baza art.190 alin.(1), 190 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală în baza art.60 Cod penal, infracțiuni comise la 27.12.2012 și 04.06.2010; prin sentința Judecătorei Hîncești din 30.11.2017 a fost liberat de pedeapsă penală în baza Legii privind amnistia din 09.09.2016 pe art.290 alin.(1) Cod penal, infracțiunea fiind comisă la 20.03.2017; prin sentința Judecătorei Chișinău 01.03.2018 a fost condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 2 000 unități convenționale (infracțiune comisă în mai 2016); prin sentința Judecătorei Chișinău din 14.06.2019 a fost condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal la 1 an 2 luni (infracțiuni comise în luna noiembrie 2016); prin sentința Judecătorei Chișinău din 10.11.2020 a fost condamnat în baza art.art.190 alin.(1), 190 alin.(4) și 190 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani (infracțiuni comise la 12.03.2018, 19.07.2017 și 24.08.2017. La moment în instanța de fond se află cauza penală privind învinuirea lui Jerebeatnicov Oleg de

comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) Cod penal, comisă în perioada lunii septembrie 2016.

Prin urmare, instanța de fond ilegal a liberat inculpatul de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, deoarece acesta a fost întrerupt prin comiterea de noi infracțiuni de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2022, apelul a fost admis, casată sentința în latura penală în partea ce ține de liberarea lui Jerebeatnicov Oleg de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Jerebeatnicov Oleg, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Jerebeatnicov Oleg, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Jerebeatnicov Oleg, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 01.11.2022.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel, verificând circumstanțele de fapt și de drept, cât și argumentele apelanților, a concluzionat că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate.

Astfel, fiind cercetate suplimentar probele administrate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, se atestă că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și a încadrat just acțiunile inculpatului.

Mai mult, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel a însușit argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului, or, în acest sens, sentința primei instanțe nici nu a fost contestată, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că (art.6 par.1 din Convenție), deși este obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Totodată, cercetând probele administrate, instanța de apel a constatat ca fiind dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că, Jerebeatnicov Oleg, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2015, aflându-se în mun. Chișinău, str. Calea Moșilor 2/1 și pe alte adrese, inducând în eroare partea vătămată Musteață Nicolae, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, și anume, că acesta poate să-i perfecteze acte de identitate (pașaportul) pe numele lui Musteață Nicolae și anularea interdicției de intrare în Federația

Rusă, fără a avea din start intenția și posibilitatea perfectării actelor de identitate, a dobândit de la el, bani în sumă totală de 25 000 lei din interes cupidant, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.190 alin.(1) Cod penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

Tot el, la 24 februarie 2017, în jurul orei 15.00, aflându-se în apropierea restaurantului „McDonalds”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 134/1, a pretins de la Belibov Roman suma de 600 euro (care conform cursului BNM constituie suma de 12 691,98 lei), și a primit suma de 100 euro (care conform cursului BNM constituie suma de 2 115,33 lei), susținând că are influență asupra unor persoane publice ce activează în subdiviziunile structurale ale Direcției Înmatriculare Transport și Calificarea Conducătorilor Auto. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Jerebeatnicov Oleg, la 28 februarie 2017, în jurul orei 14.30, aflându-se în fața oficiului Comisiei pentru conducătorii auto, amplasat în mun. Chișinău, str. Columna 47, a primit de la Belibov Roman suma de 250 euro (care conform cursului BNM constituie suma de 5 291,25 lei), susținând că are influență asupra unor persoane publice, pentru ai influența în vederea facilitării susținerii examenelor pentru primirea permisului de conducere de categoria „B” de către Belibov Roman.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.326 alin.(1) Cod penal, ca pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a o face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale.

Tot el, la 28 februarie 2017, fiind reținut pe str. Columna 47, mun. Chișinău, în jurul orelor 14.00, pe cauza penală nr.2017970133, pornită la 27.02.2017, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal și escortat ulterior în localul Centrului Național Anticorupție, unde, fiindu-i efectuată percheziția corporală a reținutului, de către colaboratorii DGUP a CNA a fost depistat și ridicat un cartuș letal trasor, ce se referă la munițiile pentru arme militare-calibrul 7,62 mm, cu lovitură centrală, confecționate industrial pentru mitraliere model 1908r. (7,62x53R), conform raportului de expertiză judiciară nr.74 din 25.05.2017, pe care Jerebeatnicov Oleg îl păstra și purta, contrar prevederilor Legii nr.130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă, în lipsa autorizației care să certifice dreptul de a deține muniții.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.290 alin.(1) Cod penal, ca purtarea și păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

Inclusiv, instanța de apel a considerat ca fiind corectă constatarea instanței de fond că versiunea apărării nu prezintă altceva decât o tentativă de a distorsiona circumstanțele de fapt ale cauzei și o formă de exonerare de la răspunderea penală, prin încercarea de a prezenta o altă situație faptică a circumstanțelor cauzei și a induce în eroare instanța de judecată. Totodată, nerecunoașterea vinei de către inculpat nu poate echivala cu emiterea unei sentințe de achitare, în situația când au fost prezentate suficiente probe care demonstrează cu desăvârșire vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a menționat și faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

Totodată, în raport cu argumentele invocate în apelul acuzării se atestă motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea ce ține de liberarea inculpatului de *răspundere penală* în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală.

Instanța de fond a considerat că procesul penal în privința inculpatului în temeiul art.190 alin.(1), 290 alin.(1), 326 alin.(1) Cod penal, urmează a fi încetat în temeiul prevederilor art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, or, acesta a comis infracțiuni mai puțin grave, infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal, a fost comisă în luna septembrie 2015, infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal - 24 februarie 2017, infracțiunea prevăzută de art.290 alin.(1) Cod penal - 28 februarie 2017, astfel, din momentul săvârșirii a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală.

Însă, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.60 alin.(1) Cod penal, potrivit căruia persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; (3) În cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat. (4) Prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Totodată, prin sentința Judecătorei Orhei din 25.04.2018, inculpatul a fost condamnat în baza art.190 alin.(1), 190 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală în baza art.60 Cod penal, pentru infracțiuni comise la 27.12.2012 și 04.06.2010; prin sentința Judecătorei Hîncești din 30.11.2017 a fost liberat de pedeapsă penală în baza Legii privind amnistia din 09.09.2016 pe art.290 alin.(1) Cod penal, infracțiunea fiind comisă la 20.03.2017; prin sentința Judecătorei Chișinău 01.03.2018 a fost condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 2 000 unități convenționale (infracțiune comisă în mai 2016); prin sentința Judecătorei Chișinău din 14.06.2019 a fost condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal la 1 an 2 luni (infracțiuni comise în luna noiembrie 2016); prin sentința Judecătorei Chișinău din 10.11.2020 a fost condamnat în baza art.190 alin.(1), 190 alin.(4) și 190 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani, pentru infracțiuni comise la 12.03.2018, 19.07.2017 și 24.08.2017. La moment în instanța de fond se află încă o cauza penală privind învinuirea lui Jerebeatnicov Oleg de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) Cod penal, comisă în perioada lunii septembrie 2016.

Prin urmare, termenul de prescripție a fost întrerupt, deoarece inculpatul a comis ultima infracțiune, calificată în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la data de 12.03.2018, adică o dată de la care începe să curgă un nou termen, iar în aceste împrejurări, prima instanță incorect l-a eliberat de pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunilor în speță, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, care a fost întrerupt prin comiterea de noi infracțiuni de către inculpat.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 16, 61,

75, 76-77 Cod penal, că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, ca circumstanță agravantă a fost reținută comiterea infracțiunilor de către o persoană care anterior a mai comis infracțiuni similare. Totodată, a fost reținut comportamentul social-periculos al inculpatului și lipsa de conștientizare a acțiunilor comise, care, anterior fiind condamnat inclusiv la pedepse privative de libertate, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis mai multe infracțiuni cu intenție, ce demonstrează că pedeapsa stabilită anterior nu și-a produs efectul, iar inculpatul nu s-a corectat, împrejurări în care în privința acestuia este oportună stabilirea pedepsei cu închisoarea, care va fi în măsură să asigure reeducarea acestuia și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen.

În același timp, solicitarea apărării privind aplicarea în privința inculpatului a actului de amnistie, este neîntemeiată, or, potrivit art.6 alin.(1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.243 din 24 decembrie 2021, amnistia nu se aplică persoanei: g) bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior în tot sau în parte, în temeiul actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.

Prin sentința Judecătorei Hâncești din 30.11.2017, inculpatul a fost liberat de pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal, în baza Legii privind amnistia din 09.09.2016, prin urmare, în privința acestuia nu sunt aplicabile prevederile Legii menționate.

5. Inculpatul, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului declarat, menționează că, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, procurorul a fost de acord cu cererea apărării de încetare a procesului penal intentat în privința inculpatului, pe motivul intervenirii termenului de prescripție.

Examinând probele administrate, prima instanță a constatat că procesul penal în temeiul art.art.190 alin.(1), 290 alin.(1), 326 alin.(1) Cod penal, poate fi încetat, în temeiul art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.art.53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Instanța de fond a constatat că, infracțiunile comise fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar conform art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă a expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Respectiv, având în vedere prevederile legale, inculpatul, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(1), 290 alin.(1), 326 alin.(1) Cod penal, necesită a fi liberat de pedeapsă, în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Prin urmare, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, prin faptul aprecierii greșite a întreruperii termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Totodată, cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a părții vătămate Belibov Roman.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată reține că, titularul acestuia critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare stipulate la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit recursului, sunt aduse critici soluției de casare a sentinței doar *în partea ce ține liberarea de pedeapsă din motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală*. Respectiv, din solicitarea de menținere a sentinței rezultă că - nu contestă decizia în partea încadrării acțiunilor și constatării vinovăției în comiterea infracțiunilor incriminate, inculpatul nefiind de acord cu stabilirea pedepsei de către instanța de apel.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, instanța de recurs conchide că acesta este neîntemeiat, or, la adoptarea soluției, instanța de apel a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind constatarea vinovăției și încadrării acțiunilor inculpatului în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, corect adoptând o decizie de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată.

Prin sentința Judecătorei Chișinău din 10 mai 2022, Jerebeatnicov Oleg a fost recunoscut vinovat în baza art.art.190 alin.(1), 326 alin.(1), 290 alin.(1) Cod penal și ***eliberat de răspundere penală*** în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală. Însă, din materialele cauzei rezultă că inculpatul a comis nu doar infracțiunile prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal - în luna septembrie 2015, art.326 alin.(1) Cod penal - la data de 24 februarie 2017 și art.290 alin.(1) Cod penal - la data de 28 februarie 2017.

Potrivit art.60 alin.(4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani.

Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Prin sentința Judecătorei Chișinău din 10.11.2020 (f.d.165-224, vol. 4), inculpatul a fost condamnat în baza art.art.190 alin.(1), 190 alin.(4) și 190 alin.(5), 84 alin.(1) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani, pentru infracțiuni comise **la 12.03.2018, 19.07.2017 și 24.08.2017.**

Deci, termenul de prescripție a fost întrerupt, deoarece inculpatul a comis ultima infracțiune la data de 12.03.2018, dată de la care a început să curgă un nou termen, împrejurări în care, prima instanță incorect l-a liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, care a fost întrerupt prin comiterea de noi infracțiuni de către inculpat, urmând a fi adoptată o decizie de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată.

La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.7, 16, 61, 75, 76-77, 84 alin.(1) Cod penal. Pedeapsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, precum și de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare, iar pedepsele aplicate nu au avut efectul scontat, iar acesta nu și-a făcut concluziile necesare în vederea corectării sale.

Reieșind din cele expuse, completul de judecată concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa aplicată inculpatului corespunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Mai mult, nefiind de acord cu decizia contestată, inculpatul, în recursul declarat, nici nu critică argumentele invocate de instanța de apel ca temei de casare a sentinței, referitor la întreruperea termenului de prescripție.

Ce ține de temeiul invocat de recurent prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, completul de judecată atestă că, în recursul declarat, nu este specificat, în raport cu argumentele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept și esența că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi calificarea corectă în acest caz, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, completul de judecată constată că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâre, iar instanța de recurs, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale

supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conținând motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpatul Jerebeatnicov Oleg, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Inadmisibilitatea recursului declarat de inculpatul Jerebeatnicov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Jerebeatnicov Oleg xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor